

munalbestyrelsen med vedkommende rådmand som formand og fra 3-7 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Udvalgene tiltrædes af juridisk og pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der deltager uden stemmeret.

De her nævnte udvalg omfattes også af forslagens stk. 6. Det følger af forholdets natur, at de sagkyndige, der deltager uden stemmeret, ikke kan underkastes sanktioner efter forslagens stk. 2-4, ligesom forslagens stk. 5 naturligvis ikke kan påberåbes over for disse personer.

Sanktionerne kan også anvendes over for borgmesterens afgørelser af hastesager og utvivlsomme sager i henhold til § 31, stk. 1. Da disse sager afgøres på kommunalbestyrelsens vegne, kan de behandles ligesom andre kommunalbestyrelsesafgørelser, og en særlig regel om sanktioner over for borgmesteren er ikke nødvendig.

Hvis der undtagelsesvis nedsættes et udvalg i henhold til KSL § 17, stk. 4, med administrerende opgaver under økonomiudvalgets eller vedkommende stående udvalgs område, skal § 17, stk. 4-udvalget nedsættes under det pågældende udvalg. § 17, stk. 4-udvalg omfattes således indirekte af § 61.

Efter ordlyden af den nugældende § 61 kan sanktionene kun anvendes over for kommunalbestyrelsen. Der er imidlertid tilsvarende behov for at kunne anvende sanktioner i de tilfælde, hvor en kommunal opgave løses af flere kommuner i fællesskab, og hvor ansvaret for den ulovlige beslutning eller undladelse derfor må påhvile det kommunale fællesskabs styrende organ eller dets medlemmer. Det foreslås derfor udtrykkeligt fastslået, at foranstaltningerne i henhold til § 61 kan anvendes over for *kommunale fællesskaber*. Reglen gælder kun for fællesskaber, der er omfattet af styrelseslovens § 60. I tilfælde, hvor et fællesskabs deltagere er undergivet forskellige tilsynsmyndigheder, må tilsynsmyndighederne koordinere sanktionsanvendelsen, da fællesskabet og de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke skal kunne rammes af dobbeltsanktioner.

Stk. 7. Efter gældende ret kan kun kommunalbestyrelsens flertal indbringe et tilsynsråds afgørelser for indenrigsministeren med den virkning, at ministeren får fuld prøvelsesret i henhold til styrelseslovens § 47, stk. 3. Efter forslaget sondres der med hensyn til *ankeadgangen* mellem tilsynsrådets afgørelser efter stk. 1 og efter stk. 2, 3 og 4. Annulteration efter stk. 1 retter sig mod kommunalbestyrelsens beslutning, og ankeadgangen er derfor tillagt kommunalbestyrelsen. Et tilsynsråds afgørelse om tvangs bøder, erstatningssøgsmål eller indbeta-

ling af et beløb til kommunen i henhold til stk. 2, 3 og 4, rettes derimod mod det enkelte medlem, og det forekommer derfor rimeligt, at ethvert medlem, som rammes af den pågældende sanktion, får mulighed for at få prøvet afgørelsen af indenrigsministeren uafhængigt af, om flertallet ønsker en sådan prøvelse. En sådan ankeadgang vil formentlig kunne virke procesbesparende.

Den foreslåede regel gør op med ankeadgangen med hensyn til anvendelse af sanktioner efter § 61, dvs. at der ikke samtidig kan ankes efter § 47, stk. 3, der herefter alene vedrører anke i forbindelse med tilsynsmyndighedens hensigtsmæssighedstilsyn. Hvis spørgsmålet om indbetaling af et beløb til kommunen er indbragt for indenrigsministeren, kan ministeren ændre beløbets størrelse, men kan også beslutte at anlægge erstatningsag, f.eks. hvis betingelserne for at lempe erstatningsansvaret efter ministerens opfattelse ikke skønnes at være opfyldt.

I tilfælde af klage til indenrigsministeren må det forventes, at tilsynsrådet sætter indbetalingen i bero for de medlemmer, som ikke deltager i anken til ministeren. Hvis ministerens prøvelse fører til en lempelse af boden, må det forventes, at tilsynsrådet vil overveje en ændring af sin afgørelse for de resterende medlemmers vedkommende. En ændring bør i hvert fald gennemføres, hvis der er tale om samme ansvarsgrundlag for alle medlemmer. Hvis ministerens prøvelse fører til en skærpelse af boden, er tilsynsrådet dog afskåret fra at skærpe boden for de medlemmer, som har accepteret tilsynsrådets afgørelse om bod.

Til nr. 18

Forslaget er i overensstemmelse med det forslag, som indeholdes i betænkningen om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret (996/1983).

Til § 61 a

Stk. 1 om indenrigsministerens beføjelser over for tilsynsrådernes ulovligheder svarer til den nugældende § 61, stk. 3.

I *stk. 2* foreslås det, at indenrigsministeren får beføjelse til at pålægge et tilsynsråd at tage en sag op til behandling. Forslaget skal ses på baggrund af, at det efter gældende ret kan være utilfredsstillende, at indenrigsministeren kun kan give generelle forskrifter for tilsynsrådernes virksomhed, men ikke kan tage noget initiativ med henblik på konkrete sagers behandling i rådene. Beføjelsen indebærer ingen ret for indenrigsministeren til at gribe